

זוהר הקדוש מיטן פירוש מתוק מדבש אויף די פרשה

פרשת נח - לך לך	ז'ם	וילגא	מתוק מדבש
קעט	ראשון	עד ע"ב, עה ע"א	קעט
קפו	שני	עה ע"ב	קפו
קצב	שלישי	עו ע"א וע"ב	קצב
קצט	רביעי	עו ע"ב, עז ע"א	קצט
רד	חמישי	עז ע"ב	רד
רה	שישי	עז ע"ב	רה
ריב	שבת	עח ע"א	ריב

צורת אברהם נשארה ביצחק להראות לו חיבה יתירה

ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אמר רבי יוסי מקשה מאי שנא דעד הכא לא פתיב בן אברהם והשתא אמר מהו השינוי שער עתה לא כתוב ביצחק הלשון בן אברהם ועתה אחר שנפטר אברהם אמר הכתוב בן אברהם, ואמר אלא אף על גב דכתיב ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו ר"ל אעפ"י שהיה לי להקשות נמי מפסוק זה למה הזכיר מלת בנו אחר פטירת האב, מכל מקום איני מקשה אלא מדכתיב בן אברהם שהוא יותר מיותר שהם ב' מלות יתירות, ומתוך השתא דמית אברהם עתה שמת אברהם הוה אמינא שנשתנתה צורתו של יצחק כי כבר אין חשש של ליצני הדור, עכ"ז דיוקניה הנה ביה ואשתאר ביה ביצחק צורתו של אברהם נשארה ביצחק להראות לו חיבה יתירה דכל מאן דחמי ליצחק הוה אמר דא אברהם ודאי עד שכל מי שראה את יצחק אמר שהוא אברהם ודאי, והנה סהיד ואמר והעיד ואמר אברהם הוליד את יצחק.

רבי יצחק קם ליליא חד (דף קלה ע"ב) למלעי באורייתא ר' יצחק קם לילה אחד לעסוק בתורה, ורבי יהודה קם בקסרוי בההיא שעתא ובאותה שעה קם גם ר' יהודה בהיכלו לעסוק בתורה (נלשון ערנ נקרא היכל קסר), אמר רבי יהודה איקום ואייל לגבי רבי יצחק אמר רבי יהודה אקום ואלך אל ר' יצחק, ואלעי באורייתא ונתחבר פחדא ואעסוק עמו בתורה ונתחבר יחד, אזל עמיה חזקיה בריה דהנה רביא הלך עמו חזקיה בנו שהיה עדיין ילד, פד קריב אפבא כשנתקרב אל הדלת, שמע ליה לרבי יצחק דהנה אמר שמע מאחורי הדלת את ר' יצחק שהקשה

ע"ט

געשטאלט פון אברהם געבליבן אין יצחק אים צו ווייזן א פארמערטע ליבשאפט, אויף אזוי ווייט אז ווער עס האט געזען יצחק האט געזאגט אז ער איז זיכער אברהם, און ער האט עדין געזאגט "אברהם הוליד את יצחק", אברהם האט געבוירן יצחק.

רבי יצחק איז אויפגעשטאנען איין נאכט זיך צו פאשעפטויגן אין תורה, און אין דער זעלבער צייט איז אויך רבי יהודה אויפגעשטאנען אין זיין היכל צו לערנען תורה, האט רבי יהודה געזאגט, איך וועל אויפשטיין און גיין צו רבי יצחק, און איך וועל זיך פאשעפטויגן מיט אים אין די תורה און מיר וועלן זיך באהעפטן אינאיינעם, און זיין זון חזקיה וועל ער איז נאך געווען א קינד איז מיטגעגאנגען מיט אים, ווען ער האט זיך דערנענטערט צו די מיר, האט ער געהערט פון הינטערן מיר ווי רבי יצחק פרענט אויפן פסוק "ויהי אחרי מות אברהם, ויברך אלקים את יצחק בנו, וישב יצחק

די געשטאלט פון אברהם איז געבליבן אין יצחק, פרי צו אים ווייזן א פארמערטע ליבשאפט

עם שטייט אין פסוק "ואלה תולדות יצחק בן אברהם", האט רבי יוסי געפרעגט, וואס איז אנדערש ביו יעצט אז עם שטייט נישט "בן אברהם", און יעצט נאכדעם וואס אברהם איז נפטר געווארן שטייט אין פסוק "בן אברהם", ענטפערט רבי יוסי, נאר כאטש עם שטייט אין פסוק "ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלקים את יצחק בנו", דאס הייסט, כאטש איך וואלט געדארפט פרעגן אויך פון דעם פסוק, פאר וואס האט ער דערמאנט דעם ווארט "בנו" נאכדעם וואס דער מאטע איז געשטארבן, פונדעסטוועגן פרעגן איך נאר פון דעם וואס עם שטייט "בן אברהם", ווייל דא זענען פארהאנען צוויי איבעריגע ווערטער, נאר דער ענטפער איז, יעצט אז אברהם איז געשטארבן וואלט איך געמיינט אז דער געשטאלט פון יצחק איז אנדערש געווארן וויבאלד עם איז שוין נישט געווען דעם חשש פון וואס די ליצני הדור וועלן זאגן, פונדעסטוועגן איז דער

על הפסוק וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנֹו, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי הַנָּה ג' חלוקות יש בפסוק זה שלכאורה אין להם קשר זה עם זה, לכן מקשה הַאי קְרָא לָאו רִישִׁיָּה סִיפִיָּה פסוק זה אין ראשו כסופו, וְלָאו סִיפִיָּה רִישִׁיָּה ולא סופו כראשו, והקשה עוד מַאי שָׁנָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲצִטְרִיךְ לְבָרְכָא לִיָּה לְיִצְחָק מה טעם שהקב"ה היה צריך לברך את יצחק, אלא ודאי בְּגִין דְאַבְרָהָם לָא בְּרָכִיָּה לְפִי שְׂלָא בְּרַכּוּ אַבְרָהָם אַבּוּ, הֲרֵי שֵׁשׁ קֶשֶׁר בֵּין רֵאשׁ הַפְּסוּק לְאַמְצַעִיתוֹ, כִּי לְפִי שְׂמַת אַבְרָהָם וְלֹא בֵּרַךְ אֶת יִצְחָק לְכֹן בֵּא הַקְּב"ה וּבְרַכּוּ, וְקִשָּׁה מַאי טַעְמָא לְמַה לֹא בֵּרַךְ אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק, וּמִתְרַן מִשּׁוּם דְּלָא יִתְבָּרַךְ עֲשׂוּ כְּדִי שְׂלָא יִתְבָּרַךְ עֲשׂוּ, כִּי אִין כַּח בַּאֲדָם לְבָרַךְ בַּאֲפֹן שְׂתַחֲוּל הַבְּרַכָּה רַק עַל אַחַד מִזְרַעוֹ שֶׁל הַמִּתְבָּרַךְ וְלֹא עַל הַשְּׁנַי, וְעַל דָּא סְלִיק (ה"ג סמ"ק) אִינוּן בְּרָכָאן לְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאִוְקְמוּהָ וְעַל כֵּן הִעֲלָה וּמִסַּר אַבְרָהָם אֶת הַבְּרֻכּוֹת לְהַקְּב"ה שֶׁהוּא יְבָרַךְ אֶת יִצְחָק, כִּי הוּא יוֹדֵעַ לְבָרַךְ שְׂתַחֲוּל הַבְּרַכָּה רַק עַל חֶלֶק יַעֲקֹב שֶׁבִּיצְחָק וְלֹא יִתְבָּרַךְ עֲשׂוּ וְכַבֵּר פִּירְשׁוּ חֲזוּ"ל כֵּן, וּמִשּׁוּם וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי וְשׂוֹאֵל מַאי לַחֵי רְאִי לְמַה נִּקְרְאת הַבְּאֵר לַחֵי רְאִי, וּמִתְרַן אֲלָא דְאַתְחַבְּרָ בְּהָ בְּשִׁכְנִיתָא אֲלָא שְׂלִפִי שִׁיצְחָק נִתְחַבֵּר בְּשִׁכְנָה שְׂשֵׁרְתָה עַל אוֹתָהּ הַבְּאֵר לְכֹן הִיא רְאוּי לְבְּרַכָּה וּבְרַכּוּ הַקְּב"ה, וּמִפְּרִשׁ כִּי מְלוּת בְּאֵר לַחֵי רְאִי פִּירוּשׁם בְּיָרָא דְמִלְּאָךְ קִיָּמָא אֲתַחֲזִי עֲלָהּ פְּתַרְגּוּמוֹ בְּאֵר שְׂמֵלֶאךְ הַבְּרִית שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה נִרְאֵתָה עֲלֵיהָ, וְכִיוּן שְׂנַגְלָתָה שֵׁם הַשְּׂכִינָה פִּעַם אַחַת לְכֹן קִבַּע לּוֹ יִצְחָק אוֹתוֹ מִקּוּם לְהַתְּבַדֵּד בּוֹ וְלְהַתְּחַבֵּר שֵׁם עִם הַשְּׂכִינָה, וּבְגִין כֵּן בְּרָכִיָּה וּבְשִׁבִיל זֶה בְּרַכּוּ הַקְּב"ה, הֲרֵי שֵׁשׁ קֶשֶׁר לְג' חֲלוּקֵי הַפְּסוּק.

הַצְּדִיקִים בְּתַפְלָתָם מוֹסִיפִים כַּח לְמַעְלָה לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂפָעוֹת לְכָל הַנִּצְרָךְ

וַיַּעֲתֵר יִצְחָק פִּירוּשׁ דְּצִלֵּי צְלוֹתֵיהָ שֶׁהַתְּפִלָּל תְּפִלְתּוֹ, וְכֹזֵה וְחִתֵּר חֲתִיכָה לְעֵילָא לְגַבֵּי מְזֻלָּא עַל בְּנִין וְחִתֵּר חֲתִירָה לְמַעְלָה אֵל הַמְּזַל הָעֲלִיּוֹן שֶׁבְּכַחֲנִית הַכֹּתֵר דְּהָא בְּהָוָא אֲתֵר תְּלִיין בְּנִין כִּי בֹזֵה הַמְּקוּם תְּלוּי לִידַת הַבְּנִים,

ע"ט

פְּרַעְגָּט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשָׁה, וְוַאס מִיּוּנֵט "לַחֵי רְאִי", פֶּאֲרֹוּאס וְוַעֲרֵט דְּעַר בְּרוּנְעָם אֲנְעֵרִיפֵן "לַחֵי רְאִי", עֲנַמְפְּעֵרֵט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשָׁה, נֶאֱר וּויבֵּאֵלד יִצְחָק הָאֵט זִיד פֶּאֲהֶאֲפֵטֵן אִין דִּי שְׂכִינָה וְוַעֲלֶכֶע הָאֵט גְּעֵרוּט אוּיף יַעֲנַעֵם בְּרוּנְעָם דְּעֵרִיבְעַר אִין עַר גְּעוּוֵן וְוַעֲרֵד גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט צו וְוַעֲרֵן אִין דְּעַר אוּיבְעֵרִשְׂטֵטֵר הָאֵט אִים גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, אִין דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשָׁה עֲרַקְלֵרֵט אִין דִּי וְוַעֲרֵטֵר "בְּאֵר לַחֵי רְאִי" אִין דְּעַר פֶּשֶׁט דְּעֵרִפֹּן, דְּעַר בְּרוּנְעָם וְוַאס דְּעַר מְלֶאךְ הַבְּרִית וְוַאס דָּאס אִין דִּי שְׂכִינָה הָאֵט זִיד פֶּאֲוִיזֵן דְּעֵרוּיף, אִין וּויבֵּאֵלד דִּי שְׂכִינָה הָאֵט זִיד דֶּאֲרֵט אִייןמֶאֱל פֶּאֲוִיזֵן, דְּעֵרִיבְעַר הָאֵט יִצְחָק פֶּאֲשְׂמִיטֵט דְּעַם אֶרֶט זִיד דֶּאֲרֵט צו דְּרִיעֵן אִייןזֹאם אִין זִיד דֶּאֲרֵט פֶּאֲהֶעֲפֵטֵן מִיט דִּי שְׂכִינָה, אִין דְּעֵרִיבְעַר הָאֵט אִים דְּעַר אוּיבְעֵרִשְׂטֵטֵר גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, זַעֲעֵן מִיר אִין עַם אִין יֵא דָא אַ קֶשֶׁר צְוִיִּשְׁן דִּי דְּרִי טִיִּלֵּן פֹּנְעָם פֶּסוּק.

דִּירָךְ זִייעַר תְּפִילָּה. גְּעֵבֵן דִּי צְדִיקִים מְעַר בְּחֵ אוּיבֵן. אֲרֶאֱפֻצְוּרֵנְעֵן הַשְּׂפָעוֹת פֶּאֲר יַעֲדוּ וְוַאס דֶּאֲרֶךְ

עִם שְׂטִיט אִין פֶּסוּק "וַיַּעֲתֵר יִצְחָק", דָּאס מִיּוּנֵט אִין עַר הָאֵט מִתְּפִלָּל גְּעוּוֵן וְוִי תְּפִילָּה, אִין דְּעֵרִמִיט הָאֵט עַר אוּיִסְנְעֵרֶאבֵן אַ לֶאךְ אוּיבֵן בֵּיַם מְזֻל הָעֲלִיּוֹן וְוַאס אִין אִינְעַם בְּחִינַת הַפְּתֵר, וְוִיִּל אִין דְּעַם אֶרֶט אִין גְּעֵהֶאֲנַעֵן

עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי, וְוַאס עִם שְׂטִייעֵן דָּא דְּרִי זֶאכֵן וְוַאס אוּיבְנֵאֲוִיף עֵט מִיִּשְׁט אוּיִם אִין זִי וְעֵנַעֵן פֶּאֲרִיבִינֵן אִינְעַם מִיִּטֵן אֲנְדֵרֵן, דְּעֵרִיבְעַר הָאֵט עַר גְּעֵפְרֵנְט, דְּעַם פֶּסוּק אִין זִיין אֲנְהִיב מִיִּשְׁט אִין זִיין עֲנְדֵע, אִין זִיין עֲנְדֵע אִין מִיִּשְׁט אִין זִיין אֲנְהִיב, אִין נֶאֱךְ הָאֵט עַר גְּעֵפְרֵנְט, וְוַאס אִין דְּעַר טַעַם אִין דְּעַר אוּיבְעֵרִשְׂטֵטֵר הָאֵט גְּעֵרֶאֲרֶפֵט בְּעֵנְטִשְׁן יִצְחָק, נֶאֱר וְיִכְעַר וּויבֵּאֵלד זִיין טֶאטֵע אַבְרָהָם הָאֵט אִים מִיִּשְׁט גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, עֵט מְעַן שׂוִין אִין עַם אִין דָּא אַ קֶשֶׁר צְוִיִּשְׁן דְּעַם אֲנְהִיב פֹּנְעָם פֶּסוּק אִין דְּעַם מִיִּטֵן פֹּנְעָם פֶּסוּק, וְוִיִּל וּויבֵּאֵלד אַבְרָהָם אִין גְּעֵשְׂטֶאֲרֵבֵן אִין עַר הָאֵט מִיִּשְׁט גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט יִצְחָק, דְּעֵרִיבְעַר אִין דְּעַר אוּיבְעֵרִשְׂטֵטֵר גְּעֵקֻמְעֵן אִין הָאֵט אִים גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, אִין אֲבַעַר שׂוּוֵר, פֶּאֲרֹוּאס הָאֵט אַבְרָהָם מִיִּשְׁט גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט יִצְחָק, עֲנַמְפְּעֵרֵט דְּעַר זוּהַר הַקְּדוּשָׁה, בְּדִי אִין עֲשׂוּ זֶאֵל מִיִּשְׁט וְוַעֲרֵן גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, וְוִיִּל דְּעַר מְעַנְטִשׁ הָאֵט מִיִּשְׁט קִיין כַּח צו בְּעֵנְטִשְׁן אוּיף אַ שְׂטִייעֵר אִין דִּי בְּרַכָּה זֶאֵל נֶאֱר הַעֲרֵשֵׁן אוּיף אִינְעַם פֹּן דִּי קִינְדֵער פֹּן דְּעַר וְוַאס וְוַעֲרֵט גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט אִין מִיִּשְׁט אוּיִפֵן אֲנְדֵרֵן, אִין דְּעֵרִפֶּאֲר הָאֵט אַבְרָהָם אוּיִפְגֵּהוּיבֵן אִין אוּיִפְגֵּהֶעֲנַעֵן דִּי בְּרַכּוֹת פֶּאֲרֵן אוּיִבְעֵרִשְׂטֵטֵן אִין עַר זֶאֵל בְּעֵנְטִשְׁן יִצְחָק, וּויבֵּאֵלד עַר וְוִיִּסֵט וְוִיִּאזִי צו בְּעֵנְטִשְׁן אִין דִּי בְּרַכָּה זֶאֵל הַעֲרֵשֵׁן נֶאֱר אוּיִפֵן טִיִּל פֹּן יַעֲקֹב אִינְעֵרְהֶאֲלֵב יִצְחָק, אִין עֲשׂוּ וְעֵט מִיִּשְׁט וְוַעֲרֵן גְּעֵבְעֵנְטִשְׂט, אִין אִין הָאֲבֵן חֲזוּ"ל עֲרַקְלֵרֵט, אִין אוּיִף דְּעַם וְוַאס עִם שְׂטִיט אִין פֶּסוּק "וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחֵי רְאִי",

וראיה לדבר דְּכַתִּיב וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְהוָה שְׁחַנָּה הַתְּפִלָּה לְהַמְשִׁיךְ בָּנִים מִמְּזֵל הָעֲלִיּוֹן הֵינּוּ מִבְּחִינַת הַכֹּתֵר שֶׁהוּא לְמַעְלָה עַל הַתְּפִאֶרֶת הַנִּקְרָא יְהוָה, וְכִדְרִין וַיַּעֲתֵר לוֹ ה' וּמִפְרֹשׁ אֶל תִּקְרִי וַיַּעֲתֵר לוֹ בַּע' אֶלָּא וַיַּחֲתֵר לוֹ בַּח', כִּי אוֹתִיּוֹת אַחֲהָ"ע מִתְחַלְפוֹת, וְהֵינּוּ חֲתִיבָה חֲתֵר לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְקִבִּיל לִיָּה כִּי חֲתִירָה חֲתֵר לוֹ הַקְּבִ"ה וְקָבַל אֶת תְּפִלָּתוֹ, וְכִדְרִין וַתֵּהָר רַבָּקָה אֲשֶׁתּוֹ לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטְּבַע. (רמ"ק וכו"פ ומפרשים)

תָּא חֲזִי עֶשְׂרִין שְׁנֵין אֲשֶׁתְּהִי יִצְחָק עִם אֲתֵתְיָה וְלֹא אוֹלִידַת עַד דְּצִלִּי צְלוֹתִיָּה בֵּא וְרֵאָה עֶשְׂרִים שְׁנָה נִשְׁתַּהֲבָה יִצְחָק עִם אֲשֶׁתּוֹ וְלֹא הוֹלִידָה עַד שֶׁהַתְּפִלָּה עָלֶיהָ, וְאִזּוּ וַתֵּהָר רַבָּקָה אֲשֶׁתּוֹ, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְעִי בְּצְלוֹתְהוֹן דְּצִדִּיקָא לְפִי שֶׁהַקְּבִ"ה מִתְּאוּהָ וְרוּצָה בְּתְפִלָּתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּשִׁעְתָּא דְּבַעְאָן קָמִיָּה צְלוֹתְהוֹן עַל מָה דְּאַצְטְרִיכוּ בְּשַׁעֲהָ שֶׁהֵם מִבְּקָשִׁים לְפָנָיו בְּתְפִלָּתָם עַל מָה שֶׁהֵם צָרִיכִים, מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דִּיתְרַבִּי וְיִתּוּסָף רַבּוֹת קִדְשָׁא לְכָל מָאן (דף קלז ע"ב) דְּאַצְטְרִיךְ הַטַּעַם הוּא כְּדִי שִׁיתְרַבְּהָ וְיִתּוּסָף שְׁפַע עַלְיוֹן הַנִּקְרָא שְׁמֵן מִשְׁחַת קוֹדֵשׁ לְכָל מִי שְׁצִרִיךְ, בְּצְלוֹתְהוֹן דְּצִדִּיקָא ע"י תְּפִלָּתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים, כִּי בְּתְפִלָּתָם הֵם מוֹסִיפִים כַּח לְמַעְלָה וְעִי"ז נִשְׁפַּע שְׁפַע רַב לְכָל מִי שְׁצִרִיךְ. (דף קלז ע"א-ע"ב, וּבְכִיאורֵינוּ כַּרְךָ ג עמ' קנ"ה)

כַּל הַהֲתַחֲכָמוֹת שֶׁעָשָׂה יַעֲקֹב עִם עֲשׂוּ הֵיוּ כְּדִי לְהַכְנִיעַ אֶת הַס"מ

תָּא חֲזִי, יַעֲקֹב הָוָה יָדַע דְּעֲשׂוּ הָוָה לִיָּה לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּא חוּיָא עֲקִימָא בֵּא וְרֵאָה יַעֲקֹב הִיָּה יוֹדַע שֶׁעֲשׂו רְאוּי לוֹ לְהִתְדַבֵּק בְּנַחַשׁ הָעֶקֶם שֶׁהוּא הַס"מ כִּי שֵׁם שׁוֹרְשׁוֹ, וְעַל דָּא בְּכָל עוֹבְדוֹי אֲתַמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּחוּיָא עֲקִימָא אֲחֵרָא וְעַל כֵּן בְּכָל מַעֲשָׂיו הִשְׁתַּדַּל לְהִתְחַכֵּם כַּנְּגִדּוֹ וְנִגְהָ עִמּוֹ כַּנַּחַשׁ עֶקֶם אַחַר מִצַּד הַקְּדוּשָׁה (דף קל"ח ע"ב) בְּחֻמְתָּא בְּעֲקִימוֹ, וְהָכִי אֲצְטְרִיךְ וְהַלֵּךְ עִמּוֹ בְּהִתְחַכְּמוֹת וּבְעֲקִימוֹת כְּדִי לְהִדְיַחוּ מִנְּחֵלֶת ה' וְכֵן הִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת, ר"ל לְפִי שְׂרָאָה יַעֲקֹב מַעֲשָׂיו הִרְעִים שֶׁל עֲשׂו, וְיָדַע שֶׁאִם יִשְׁאָר בְּקְדוּשָׁה יִפְגּוֹם בְּעוֹנוֹתָיו בְּסִפּוּרֵי הַקְּדוּשׁוֹת, לְכֵן דַּחָה אוֹתוֹ לְמַטָּה בְּהַקְּלִיפוֹת כְּדִי שֶׁלֹּא

ע"ט

צוֹנְעָבִין כַּח אוֹיְבֵן אוֹן דוֹרְכְדַעַם קוֹמֵט גְּרוּיִם שְׁפַע פֶּאָר יַעֲדַעַר וְוֹאִם דְּאָרְף.

אַלְעָם וְוֹאִם יַעֲקֹב הָאֵט גְּעִטוֹן צוֹ אוֹיְבַרְקִלִינֵן עֲשׂוֹ. אִיזוּ גְּעוּעוֹן בְּדִי צוֹ אוֹנְטְעֶרְטֶענינֵן דַּעַם סְמִיךְ מ"ם

קוֹם אוֹן זַע, יַעֲקֹב הָאֵט גְּעוּוֹאִקְסֵט אִז עִם אִיז פֶּאָסִיג פֶּאָר עֲשׂוּ זִיד צוֹ פֶּאָהֶעפֶטֶן מִיטֵן קְרִימְעוֹן שְׁלֵאָנִג וְוֹאִם עַר אִיז דַּעַר סְמִיךְ מִם וְוִייל דְּאָרְט אִיז זִיין שׁוֹרְשׁ, אוֹן דַּעַרְפֶּאָר הָאֵט עַר זִיד אֲנִגְעֶשְׁטֶרענֵגֵט אִין אַלַע זִינַע מַעֲשִׂים זִיד צוֹ קְלִינֵן אֲנִמְקַעֵנן אִים אוֹן עַר הָאֵט זִיד גְּעִפֶרְט מִיט אִים אִזוּ וְוִי אִן אֲנִדַּעַר קְרִימְעֶר שְׁלֵאָנִג פּוֹן דִּי זִיט פּוֹן קְדוּשָׁה, אוֹן עַר אִיז גְּעִנְאָנְגֵעֵן מִיט אִים מִיט גְּעִקְלִיגְטִיקִיט אוֹן מִיט קְרִימְקִיט בְּדִי אִים צוֹ פֶּאָרְשְׁטוֹיִסֵן פּוֹנְעִם אוֹיְבַרְשְׁטִיגְטֵם אֲרַבְטִייל אוֹן אִזוּ הָאֵט טֶאָקַע גְּעִדְאָרְפֵט זִיין, דָּאִם הֵיִסְט וְוִיבֶאָלְד יַעֲקֹב הָאֵט גְּעוּעוֹן דִּי שְׁלַעֲכֶטַע מַעֲשִׂים פּוֹן עֲשׂו, אוֹן עַר הָאֵט גְּעוּוֹאִקְסֵט אִז עַר וְעֵט בְּלִיבֵן אִין דִּי קְדוּשָׁה וְעֵט עַר פּוֹגֵם זִיין אִין דִּי הִילִינַע סְפִירוֹת דוֹרְךָ זִינַע זִינַע, דַּעַרְפֶּעַר הָאֵט עַר אִים אֲנוּעִקְגֶעשְׁטוֹפֵט אוֹיְבָנֵן צוֹ דִּי קְלִיפּוֹת בְּדִי זִינַע שְׁלַעֲכֶטַע מַעֲשִׂים זִינַע גִּישְׁט פּוֹגֵם זִיין אִין דִּי קְדוּשָׁה גֶאָר פֶּאָר זִיין שַׁר אֲלִיין וְוֹאִם דָּאִם אִיז דַּעַר סְמִיךְ

דָּאִם גְּעוּבִירֵן קִינְדַּעַר, אוֹן אַ רֶאָיָה הָאִסְטוֹ דַּעַרְצוֹ, וְוִייל עִם שְׁמִיטִיט אִין פֶּסוּק "וַתִּתְפַּלֵּל עַל ה'", אִז חֲנִיָּה הָאֵט מִתְּפַלֵּל גְּעוּעוֹן צוֹ בְּרַעֲנֵנְעוֹן קִינְדַּעַר פּוֹנְעִם מִזֵּל הָעֲלִיּוֹן, דָּאִם הֵיִסְט פּוֹנְעִם בְּחִינָה פּוֹן כְּתֵר וְעֵלְכַע אִיז הַעֲכַעַר פּוֹנְעִם תְּפִאֶרֶת וְוֹאִם וְעֵרְט אֲנִגְעֶרופֵן הַיְוָ"ה, דַּעַרְפֶּעַר "וַיַּעֲתֵר לוֹ ה'", אוֹן דַּעַר זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה עֶרְקֶלְעֶרְט, לִיַעֲזֵן גִּישְׁט "וַיַּעֲתֵר לוֹ" מִיט אִן ע"ן, גֶּאָר "וַיַּחֲתֵר לוֹ" מִיט אַ חִי"ת, וְוִיבֶאָלְד דִּי אוֹתִיּוֹת אַחֲהָ"ע טוֹיִשֵׁן זִיד אִינִים מִיטֵן אֲנִדַּעַרְוֵן, אוֹן דָּאִם מִינַט אִז דַּעַר אוֹיְבַרְשְׁטֶעַר הָאֵט אוֹיְסְגֶעגֶגֶרָאָבֵן פֶּאָר אִים אַ לֶאָד אוֹן עַר הָאֵט אֲנִגְעֶנוּמְעוֹן זִיין תְּפִלָּה, אוֹן דַּעֲמֶאָלְטִם "וַתֵּהָר רַבָּקָה אֲשֶׁתּוֹ", לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטְּבַע.

קוֹם אוֹן זַע, צוֹוֹאֲנִצִּיג יֶאָר הָאֵט זִיד יִצְחָק פֶּאָרוֹזִימֵט מִיט זִיין וְוִיבֵּא אוֹן זִי הָאֵט גִּישְׁט גְּעוּבִירֵן קִיין קִינְדַּעַר בִּזוֹ עַר הָאֵט מִתְּפַלֵּל גְּעוּעוֹן אוֹיְפֵן אִיר, אוֹן דַּעֲמֶאָלְטִם "וַתֵּהָר רַבָּקָה אֲשֶׁתּוֹ", וְוִיבֶאָלְד דַּעַר אוֹיְבַרְשְׁטֶעַר גְּלוֹסֵט אוֹן פֶּאָנְעֶרְט אִין דִּי תְּפִלָּה פּוֹן דִּי צִדִּיקִים, וְעוֹן זִי בַעֲמֵן פֶּאָר אִים מִיט זִיַּעַר תְּפִלָּה וְוֹאִם זִי דֶאָרְפֵן, פֶּאָרוֹוֹאִם, בְּדִי עִם זֶאל פֶּאָרְמֶעֶרְט וְעֵרְן אוֹן צוֹקוֹמְעוֹן שְׁפַע פּוֹן אוֹיְבֵן וְוֹאִם וְעֵרְט אֲנִגְעֶרופֵן שְׁמֵן מִשְׁחַת קוֹדֵשׁ פֶּאָר יַעֲדַעַר וְוֹאִם דֶאָרְף, דוֹרְךָ דִּי תְּפִלָּה פּוֹן דִּי צִדִּיקִים, וְוִייל מִיט זִיַּעַר תְּפִלָּה טוֹעֵן זִי

יגיעו פגמיו בקדושה אלא בשרו שהוא הס"מ, וְאֶתִּיאָ דָּא פִּי הָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וּדְבַר זֶה דּוּמָה לְמָה שֶׁאָמַר ר"ש
 עַל מַאי דְכָתִיב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים, דָּא יַעֲקֹב וְעָשָׂו שְׁנֵדָמִים לְתַנִּינִים גְּדוּלִים, וְר"ל עָשָׂו נִקְרָא
 תַנִּין לְפִי שֶׁהִיא מִנְחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי, וַיַּעֲקֹב נִקְרָא ג"כ תַנִּין שֶׁהוּא סוּד הַתְּפָאֶרֶת דְּקְדוּשָׁה, וְהַתַּנִּין דְּקְדוּשָׁה עוֹמֵד נֶגַד הַס"מ לְבַטֵּל
 כְּחוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אַחִיזָה בְּמַלְכוּתָא קְדִישָׁא, וְבֵא ר"ש הַלְוֵדִיעַ שֶׁכָּבַר קִדְמָה זְכָרָם וּמְאוּרְעוּתֵיהֶם בִּידִיעָה הַעֲלִינָה בְּשַׁעַת
 הַבְּרִיאָה, וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרּוֹמֶשֶׁת פִּירוּשׁ אֵלֶיךָ שְׁאָר דְּרַגְלֵיךָ דְּבִינֵיהֶוּ אֵלּוּ הֵם שְׂאָר מִדְּרָגוֹת שְׁבִין הַקְּדוּשָׁה וְהַסְטְרָא
 אַחֲרָא, וְהֵם הַמְּלָאכִים וְהַיִּכְלוֹת שְׁבִין הַמְּלָכוֹת דְּקְדוּשָׁה לְבִין הַקְּלִיפּוֹת, וְדָאִי אֶתְעַבֵּיד יַעֲקֹב חֲפִים לְקַבְּלֵיהָ דְּהַהוּא
 חַוְיָא אַחֲרָא וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ וְדָאִי יַעֲקֹב נַעֲשֶׂה חֲכָם לְלַכְתָּ בְּעֶרְמָה כְּנֶגֶד הַנְּחַשׁ הַאֲחֵר דְּקַלִּיפָה שֶׁהוּא הַס"מ וְכֵן הִיא צְרִיךְ
 לְהִיטֵל.

הַחִינוּךְ שֶׁל אַבְרָהָם הוֹעִיל לַעֲשׂוֹ שֶׁלֹּא יֵצֵא לְתַרְבוֹת רַעֲהָ בַחַיִּים

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים מֵהַ פְּסוּקַת הַחִינוּךְ לֵנוּ בֹזֵה, וְאָמַר כִּי סִטְרָא דְאַבְרָהָם גְּרָמִים לוֹן לְאַתְגְּדֵלָא צַד הַחֲסֵד שֶׁל
 אַבְרָהָם הַנִּקְרָא גְּדוּל גְּרָם לְהַתְגַּדֵּל, וְזִכְרוּתָהּ סִייעַ לוֹן וְזִכְרוּתָהּ הִיטָה מְסִיעַת אוֹתָם, וְעוֹד כִּי הוּא הָיָה
 מְחַנֵּף לוֹן בְּמִצְוֹת, דְּכָתִיב פִּי יִדְעֵתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵה אֶת בְּנָיו וְגו' מֵלֵת אֵת בָּאָה לְאַסְגָּאָה יַעֲקֹב וְעָשָׂו
 לְרַבּוֹת אֵת יַעֲקֹב וְעָשָׂו שְׁחִינֵךְ אוֹתָם לְמִצְוֹת, אִמְנָם עָשָׂו לֹא קָבַל כְּלוּם מֵאַבְרָהָם כִּי בְּעוֹדוֹ בְּבִטָּן אִמּוֹ פָּנָה לְצַד הָרַע, וְרַק
 הוֹעִיל הַחִינוּךְ שֶׁבְּחַיֵּיו שֶׁל אַבְרָהָם לֹא יֵצֵא לְתַרְבוֹת רַעֲהָ, וְז"ש וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים, וַיְהִי עָשָׂו אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד וְגו',
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל חַד וְחַד אֶתְפָּרֵשׁ לְאַרְחֵיהֶוּ בְּעוֹד שְׁחִיב בְּבִטָּן אִמְנָם כָּבַר כָּל אֶחָד הִיָּה נִבְדֵּל לְדַרְכּוֹ, אֲךָ שֶׁם
 לֹא הִיָּה נִיכָר הַדְּבַר כָּל כֵּךְ עַד אֲשֶׁר גְּדָלוּ הַנְּעָרִים, וְאֵז נִיכָר הַדְּבַר וַיְהִי עָשָׂו אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד, וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אַהֲלִים,
 פִּי עָשָׂו פָּנָה לְצַד הָרַע וַיַּעֲקֹב לְצַד הַטוֹב, (דָּף קַלְט ע"א) דָּא לְסִטְרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא יַעֲקֹב לְצַד הָאִמּוּנָה וְהַקְּדוּשָׁה, וְדָא

ע"ט

דְּעַר עֲרִיצִיאוּנָא פּוֹן אַבְרָהָם הָאֵם גְּעַהֲלָפֵן
 עָשָׂו. אֵז עַר זָאָל נִישְׁט אַרְוִיסְגִּין לְתַרְבוֹת
 רַעֲהָ בִּי זִיין לְעַבְדֵּן

עַם שְׂמִיטִי אִין פְּסוּקַת "וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים", וְאִם קוֹמֵט אִוְנוֹ
 דְּעַר פְּסוּקַת לְעַרְנֵן דְּעַרְמִיט, זָאָגַט דְּעַר זֹהָר תְּקִדוּשׁ
 אֵז דְּעַר זִיט פּוֹן חֲסֵד פּוֹן אַבְרָהָם וְעַלְכֶּר וְעַרְט אֲנִיעֶרֶפֶן
 "גְּדוּל" הָאֵם זִי צוֹגְעֶרְעֶנְגֵט צוֹ וְעַרְן גְּרָוִים, אִוְן זִיין זְכוּת
 הָאֵם זִי גְעַהֲלָפֵן, אִוְן נֶאֱכַמְעַר, אֵז עַר הָאֵם זִי מְחַנֵּף
 גְּעוֹעוֹן מִיט מִצְוֹת, אִוְוִי עַם שְׂמִיטִי אִין פְּסוּקַת "כִּי
 יִדְעֵתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵה אֶת בְּנָיו", אִוְן דִּי וְאָרְט "אֵת"
 קוֹמֵט פֶּאֶרְמֶעֶרן יַעֲקֹב אִוְן עָשָׂו אֵז עַר הָאֵם זִי מְחַנֵּף
 גְּעוֹעוֹן צוֹ מִצְוֹת, אָבְעַר עָשָׂו הָאֵם גֶּאָרְנִישְׁט פֶּאֶרְקוֹמְעֵן פּוֹן
 אַבְרָהָם, וְוִייל וְעַן עַר אִיז נֶאֱדָה גְּעוֹעוֹן אִין דִּי בּוּיָה פּוֹן
 זִיין מֵאֲמַע הָאֵם עַר זִיךְ שׁוֹיִן גְּעַקְעַרְט צוֹ דִּי שְׁלֵעֲכַטֵּעַ
 זִיט, נֶאָר עַם הָאֵם גְּעַהֲלָפֵן דְּעַר חִינוּךְ אֵז וְעַן אַבְרָהָם
 הָאֵם גְּעַלְעֶבֶט אִיז עָשָׂו נִישְׁט אַרְוִים גְּעַנְגֵנְעֵן צוּם שְׁלֵעֲכַטֵּעַ
 וְעַן דָּאֵם זָאָגַט דְּעַר פְּסוּקַת "וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עָשָׂו אִישׁ
 יוֹדֵעַ צִיד", זָאָגַט רַבִּי אֶלְעָזָר, אֵז נֶאֱדָה זִייעֶנְדִּיג אִינְעַם בּוּיָה
 פּוֹן זִייעֶר מֵאֲמַע אִיז שׁוֹיִן יַעֲדֶער אִייעֶר פּוֹן זִי גְעוֹעוֹן
 אָפְגַעֲשִׁירֵט צוֹ זִיין וְעַן, נֶאָר דְּעַמְאֵלְטֵם אִיז דְּעַר זָאָד

מֵם, אִוְן דְּעַר זָאָד אִיז עַנְדְּלִיךְ צוֹ דָּאֵם וְאִם רַבִּי שְׁמַעוֹן
 הָאֵם גְּעוֹאָגַט אִוְיֶפֶן פְּסוּקַת "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִמִּים
 הַגְּדֹלִים", דָּאֵם וְעַנְעוֹן יַעֲקֹב אִוְן עָשָׂו וְעַלְכֶּע וְעַנְעוֹן גְּעַנְלִיכֵן
 צוֹ דִּי גְרָוִיסֶע שְׁלֵעֲנָה, דָּאֵם הִיִּסֵט אֵז עָשָׂו וְעַרְט אֲנִיעֶרֶפֶן
 "תַּנִּין" וְוִיבֵאלֵד עַר אִיז גְּעוֹעוֹן פּוֹן דְּעַם נְחָשׁ תְּקִדְמוֹנִי,
 דְּעַם עֲרִשְׁטוֹן שְׁלֵאָנָה, אִוְן יַעֲקֹב וְעַרְט אִוְיָד אֲנִיעֶרֶפֶן
 "תַּנִּין", וְוִייל עַר אִיז דְּעַר סוּד פּוֹן תְּפָאֶרֶת פּוֹן קְדוּשָׁה,
 אִוְן דְּעַר תַּנִּין פּוֹן קְדוּשָׁה שְׂמִיטִי אֲנִיעֶרֶפֶן דְּעַם סְמִךְ מֵם
 אִוְן אִיז מְבַטֵּל זִיין כַּח אֵז עַר זָאָל זִיךְ נִישְׁט קַעֲנֵעֵן
 אֲנִיעֶרֶפֶן אִין דִּי הִיילִיגֶע מְלָכוּת, אִוְן רַבִּי שְׁמַעוֹן קוֹמֵט
 אִוְן לָאָזן וְוִיסֵן אֵז זִייעֶר אֲנִיעֶרֶפֶן אִוְן גְּעַשְׁעַנְגִישְׁן אִיז
 שׁוֹיִן גְּעוֹעוֹן אִינְעַם יְדִיעָה הַעֲלִינָה אִינְדֶּערֶצִיט פּוֹנְעַם
 וְעַלְט פֶּאֶשְׁאָר, אִוְן וְוִייעֶר שְׂמִיטִי אִין פְּסוּקַת "וְאֵת כָּל
 נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרּוֹמֶשֶׁת", דָּאֵם מִיִּנְט דִּי אֲנִיעֶרֶע מְדְרָגוֹת
 צוֹוִישְׁן דִּי קְדוּשָׁה אִוְן דִּי סִטְרָא אַחֲרָא, אִוְן דָּאֵם וְעַנְעוֹן
 דִּי מְלָאכִים אִוְן הִיכְלוֹת צוֹוִישְׁן דְּעַם מְלָכוּת דְּקְדוּשָׁה אִוְן
 צוֹוִישְׁן דִּי קְלִיפּוֹת, אִוְן יַעֲקֹב אִיז זִיכֶּער גְּעוֹוֶארְן קְלוֹג צוֹ
 גִּיין מִיט קְלוֹגְשְׁאָפֵט אֲנִיעֶרֶפֶן דְּעַם אֲנִיעֶרֶן שְׁלֵאָנָה פּוֹנְעַם
 קְלִיפָה וְאִם עַר אִיז דְּעַר סְמִךְ מֵם, אִוְן אִוְוִי הָאֵם טֵאָקֶע
 גְּעִדְרֶאָרְפֵט זִיין.

לְסִטְרָא דְעֵבֹדָה זָרָה ועשו לצד העבודה זרה והסטרא אחרא, וְכֵן הָיָה בְּמַעוֹי דְרַבְקָה וכן היו במעיה של רבקה, דְתַמָּן כָּל חַד אָזִיל לְסִטְרֵיהּ שבעודם שם כבר כל אחד הלך לצד שלו, דְכַד אֵיהִי אֲשַׁתְּדֵלֶת בְּעוֹבְדֵינָן דְבְּשָׂרָן שכאשר היא השתדלה ועסקה במעשים טובים, או עֲבָרַת סְמִיךְ לְאַתְר טב לְמַעַבְד פְּקוּדֵי דְאֹרִיזֵיתָא או שעברה סמוך למקום טוב לעשות מצות התורה, הָיָה יַעֲקֹב חֲדֵי וְדַחִיק לְנַפְקָא היה יעקב שמח ודחק עצמו לצאת, וְכַד הָיוּת אָזִילָא סְמִיךְ לְאַתְר עֵבֹדָה זָרָה הוּא רְשַׁע בְּטַש לְנַפְקָא וְאֹקְמוּהּ וכאשר הלכה סמוך למקום ע"ז אותו הרשע עשו התרוצץ לצאת כמו שביארוהו, וְבִגִּין כִּף פַּד אֲתַבְרִיאוּ וְנִפְקוּ לְעֵלְמָא לכן כשנבראו ונולדו ויצאו לעולם, (ג') הִנֵּפֶשׁ זֹד, וְבִגִּין דָּא פַּד נִפְקוּ לְעֵלְמָא וְאֲתַבְרִיאוּ וְנִשְׁנַל זֶה כְּשִׁילָאוּ לְעוֹלָם וְנִתְגַּדְלוּ, כָּל חַד אֲתַפְרֵשׁ וְאָזִיל וְאֲתַמְשֵׁף פְּדוּכְתֵיהּ דְאֲתַחֲזִי לִיהּ כֵּל אַחַד נִפְרַד וְהֵלֶךְ וְנִמְשַׁךְ לְמִקְוֵמוּ הֵרָאוּ לוֹ, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֵאמַר וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוּ פִי שְׁהִיהָ כֹּבֵר אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד וְגו' פִּי שִׁנְתַּגְדְּלוּ כְּפִי שְׁהִיוּ מוֹטְבַעִים בְּעוֹרֵם בְּבִטָּן אַמֵּם כַּדְמַפְרֵשׁ וְאִזִּיל.

(דף קלח ע"ב-קלט ע"א, ובביאורינו כרך ג עמ' קסג-קסד)

ע"ט

ווען זי איז דורכגעגאנגען געבן אן אָרט פון עבֹדָה זָרָה, האט זיך יענער רְשַׁע עֲשׂו געשטויסן אַרױסצוגיין אזוי ווי דאס איז ערקלערט געווארן, דערײַער ווען זיי זענען באשאפן געווארן און געבוירן געווארן און אַרױסגעקומען אויף דער װעלט, איז יעדער אײַנער פון זיי געווארן אָפּגעשײַדט און איז געגאַנגען און איז געצױגן געווארן צו זיין אָרט װעלכער איז פּאַסיג פאַר אים, און דערפאַר שײַטט אין פּסוק ״וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂו״, דאס מײַנט אז ער איז שױן דעמאַלטס געווען ״איש יודע ציד״, און אזוי װײַטער בײַ יעקב, דאס מײַנט אז זיי זענען אױפֿגעוואקסן אזוי ווי זיי זענען שױן פון נאַטור נאך זײַענדיג אײַנעם בױך פון זײַער מאַמע, אזוי ווי דאס װערט װײַטער ערקלערט אײַנעם זװער הקדוש.

נאכנישט געווען אזוי קענטיג ביז די יונגלעך זענען אױפֿגעוואקסן, און דעמאַלטס איז דאס געווארן מערקבאַר, ״וַיְהִי עֲשׂו אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד, וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהֻלִים״, דאס מײַנט אז עֲשׂו האט זיך געקערט צום שְׁלֵעכְטן זײַט און יעקב האט זיך געקערט צום גוטן זײַט, יעקב צו די זײַט פון אַמוּנָה און קדוּשָׁה, און עֲשׂו צו די זײַט פון עבֹדָה זָרָה און די סְטְרָא אַחְרָא, און אזוי איז עס שױן געווען אין די געדערײַם פון רבקה, װײַל ווען זיי זענען נאך דאָרט געווען איז שױן יעדער אײַנער געגאַנגען צו זיין זײַט, װײַל ווען זי האט זיך אָנגעשטײַט געגאנגען און האט זיך באשעפּטיגט אין גוטע מעשׂים, אָדער זי איז דורכגעגאַנגען געבן אַ גוטן אָרט צו טון די מצוות פון די תּוֹרָה, האט זיך יעקב געפּרײַדט און זיך געשטופּט אַרױסצוגיין, און

שבח דא שירתא

די וואס זענען עוסק שטענדיג נאר אין פשטות התורה זענען נישט זוכה צו מאכן דעם יחוד זוי עס דארף צו זיין, װײַל נאר דורכ'ן לערנען סודות התורה, װעלן די שכײַנה הקדושה אין כלל ישראל ארויס גיין פון גלות אין נתייחד װערן מיט הקב"ה.

(תקוני זוהר חדש קי"ז ע"א)

פרשת תולדות תשפ"א 3022233@gmail.com צו באקומען דעם גליון יעדע וואך שיקט א אימייל צו: ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"ובלכתך בדרך"
פארמאט
70 כרכים
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(6.5/4.5 ln)

גרױסע סעט (ln 9.5/6.5)

קלענערע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (ln 7/5)

732.677.0051

פאר דעליװערי רופט: